

Arrest

nr. 305 790 van 26 april 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. KIWAKANA
Tervurenlaan 116 / 6
1150 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Liberiaanse nationaliteit te zijn, op 21 augustus 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 juli 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 28 augustus 2023 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 februari 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 maart 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA en van attaché F. FARAH, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster verklaart de Liberiaanse nationaliteit te bezitten.

Op 31 augustus 2020 dient verzoekster een verzoek om internationale bescherming in.

Op 8 mei 2023 wordt verzoekster gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 18 juli 2023 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart over de Liberiaanse nationaliteit te beschikken en te behoren tot de Koniyanke etnie. U verklaart geboren te zijn in het jaar 1987, maar eigenlijk kent u uw geboortejaar niet. U bent geboren in Ganta, Nimba County, waar u woont tot aan uw vertrek uit Liberia. U volgt geen onderwijs, maar werkt als kapster.

U bent moslima en begint een relatie met een christen, W.M. geheten. U krijgt twee kinderen met deze man. Uw familie gaat niet akkoord met uw relatie en dwingt u na de geboorte van uw tweede kind te huwen met M.D., een moslim. M. heeft reeds 3 vrouwen en meerdere kinderen. U wilt niet met hem huwen, maar wordt toch verplicht. Uw familie en de familie van M. behandelen u slecht en vallen u aan. U verlaat de woning van M. en vestigt u in een ander deel van de stad Ganta. Uw belagers vinden u hier echter terug en vallen u aan. De vader van uw kinderen laat u alleen achter met de kinderen. Uw familie wilt uw dochters besnijden. U laat hen achter bij een vriendin wanneer u besluit Liberia te verlaten.

U verlaat Liberia in de loop van het jaar 2021. U reist via Guinee, Mali, Algerije, Libië, Italië en onbekende landen naar België. U komt in België aan op 1 augustus 2020 en dient op 31 augustus 2020 een verzoek tot internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingen (verder DVZ).

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: een attest omtrent ondergane genitale verminking, een attest aangaande littekens, een medisch dossier, een e-mail van uw advocaat.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratief dossier, stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

U verklaart Liberia verlaten te hebben omdat u gedwongen werd te huwen met M.D. omdat uw familie niet akkoord ging met uw relatie met een christen (notities CGVS, p. 7). U kan het gedwongen karakter van dit huwelijk echter niet aannemelijk maken.

Gevraagd naar de naam van de christelijke man waar u een relatie en twee kinderen mee had, geeft u drie verschillende namen. Voor de DVZ verklaart u dat hij **We.M.** heet (Verklaring DVZ, vraag 16), terwijl u voor het CGVS aanvankelijk verklaart dat hij **Wi.M.** heet (notities CGVS, p. 10 + p. 12), om later te verklaren dat hij **W.M.** heet (notities CGVS, p. 20). Gevraagd wat u over hem kan vertellen, geeft u nergens aan dat hij meerdere (bij)namen heeft. Er dient opgemerkt dat hoewel de door u genoemde namen enigszins gelijkenissen vertonen, er toch een wezenlijk verschil blijft bestaan. U de kans geboden om opmerkingen te formuleren m.b.t. de inhoud van de notities, maakt u hier evenmin enige melding van. U legt aldus tegenstrijdige verklaringen af aangaande de naam van de vader van uw kinderen. Dat u er niet in slaagt eensluidende verklaringen af te leggen over de naam van de man van wie u hield en met wie u eigenlijk wilde trouwen (notities CGVS, p. 20 + p. 29), tast de doorleefdheid van uw verklaringen reeds grondig aan.

U legt eveneens tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af aangaande de kinderen die u beweerdelijk met W., dan wel We., dan wel Wi., M. kreeg. Hoewel u voor de DVZ verklaart dat u **twee dochters heeft, nl. Ma.W. en A.W.** (Verklaring DVZ, vraag 16) en uw advocaat in zijn e-mail (dd. 04/05/2023) stelt dat u twee dochters heeft (beschikbaar in de groene map in uw administratieve dossier), verklaart u voor het CGVS dat u twee kinderen heeft, nl. **één jongen en één meisje** (notities CGVS, p. 5) en dat zij **M.M. en A.M.** heten (notities CGVS, p. 19). U legt tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af aangaande uw kinderen.

U legt eveneens inconsistente verklaringen af aangaande het overlijden van uw vader. Hoewel u verklaart dat **uw vader overleed vlak voor de bevalling van uw eerste kind (notities CGVS, p. 11) en hij niet wist dat u zwanger was** (notities CGVS, p. 23), verklaart u dat **zowel uw vader als uw moeder u vroegen naar de reden dat u een kind met een christen gemaakt had** (notities CGVS, p. 21). Uw inconsistente verklaringen aangaande uw vader tasten de doorleefdheid van uw verklaringen over uw beweerde relatie met een christelijke man aan.

Het tast de doorleefdheid van uw verklaringen tevens verder aan dat u **nooit gedacht heeft dat u problemen kon krijgen** (notities CGVS, p. 29-30), hoewel andere koppels problemen hadden met hun familie en uw eigen familie niet akkoord was met uw relatie met de vader van uw kinderen (notities CGVS, p. 20-21). Dat u nooit nagedacht heeft over mogelijke problemen die u met uw eigen familie kon krijgen, gewoon omdat u van de vader van uw kinderen hield en u van mening was dat jullie hetzelfde bloed hadden, is weinig aannemelijk.

Gelet op voorgaande vaststellingen, maakt u het niet aannemelijk dat u buitenechtelijke kinderen heeft uit een relatie met een christelijke man. Dit tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande een gedwongen huwelijk reeds op voorhand aan.

U legt eveneens tegenstrijdige verklaringen af aangaande uw huwelijk. Hoewel u bij de registratie van uw verzoek om internationale bescherming verklaarde **ongetrouwd** te zijn (Registratie Verzoek om Internationale Bescherming (VIB) dd. 31/08/2020, rubriek I.), verklaart u enkele maanden later voor de DVZ dat u **religieus getrouwd bent met Mo.D.** (Verklaring DVZ, vraag 15a). Later tijdens de procedure verklaart u echter met **M.D.** (notities CGVS, p. 7 + e-mail van uw raadsheer (dd. 04/05/2023, beschikbaar in de groene map in uw administratieve dossier) een **traditioneel huwelijk** aangegaan te zijn (notities CGVS, p. 14). Geconfronteerd met uw inconsistente verklaringen over uw huwelijkse staat, verklaart u **nooit gezegd te hebben dat u getrouwd bent** (notities CGVS, p. 32). Het is echter niet ernstig de door u gedane verklaringen eenvoudigweg te ontkennen. Ook hier dient opgemerkt dat er een wezenlijk verschil is tussen de door u genoemde namen van de man met wie u gedwongen werd te huwen. U legt tegenstrijdige verklaringen af aangaande uw huwelijk en uw echtgenoot.

Uit uw verklaringen voor het CGVS blijkt dat uw kinderen 3 en 4 jaar oud waren op het moment van uw huwelijk (notities CGVS, p. 11). Gevraagd naar de reden dat uw familie zo lang gewacht heeft om u uit te huwelijken, verklaart u meermaals hier de reden niet van te kennen (notities CGVS, p. 11-12 + p. 21). **U blijft uitermate vaag en oppervlakkig wanneer gepolst wordt naar de reden dat u pas meerdere jaren na de geboorte van uw tweede kind uitgehuwelijkt werd.** Dit prangt des te meer daar uw familie **reeds tijdens uw eerste zwangerschap zei dat het niet kon zijn dat u een relatie had met een christen en u toen ook reeds geslagen werd** (notities CGVS, p. 20-21) en u pas vernam dat u zou moeten trouwen op het moment dat de valies (met kleren, als bruidsschat) gestuurd werd (notities CGVS, p. 22). **Het is echter niet aannemelijk dat uw familie u niet eerder zou vertellen dat u uitgehuwelijkt kon worden indien zij er niet mee akkoord gingen dat u een relatie aanging met een christen.**

U verklaart voor het CGVS dat u wegliep van M. en dat u ongeveer een jaar in de wijk Bassa verbleef (notities CGVS, p. 10). Later gevraagd wat u deed nadat u van uw echtgenoot was weggevlucht (notities CGVS, p. 15), verklaart u dat u niets anders deed dan zich verborgen te houden en te werken als kapster van mensen in de wijk. **Uw gedrag, nl. gaan werken met andere personen, strookt echter niet met het gedrag van iemand die zich verborgen houdt. Uw persoonlijke gedrag in uw land van herkomst is niet aannemelijk voor iemand met een vrees voor vervolging.**

Bovendien blijft u vaag en oppervlakkig aangaande de manier dat de familie van uw man u in uw huurhuis (in Bassa) heeft teruggevonden, u weet immers niet wie hen ingelicht heeft over uw verblijfplaats (notities CGVS, p. 17).

Voor de DVZ verklaarde u nog uw beide kinderen bij uw vriendin **F., die in Monrovia woont**, te hebben achtergelaten (Verklaring DVZ, vraag 16), hoewel u voor het CGVS verklaart dat **F. nooit in Monrovia verbleven** heeft (notities CGVS, p. 25). Uw verklaringen over de woonplaats van de vriendin bij wie u beweerdelijk uw kinderen heeft achtergelaten, stroken niet met elkaar. Het is bovendien niet aannemelijk dat u de **volledige naam niet kent van F. en haar echtgenoot** (notities CGVS, p. 15), hoewel u enige tijd bij haar introk en zij actueel voor uw kinderen zorgt (notities CGVS, p. 11 + p. 18). U maakt het dan ook niet aannemelijk dat u uw kinderen bij uw vriendin F. heeft achtergelaten.

Bovendien, eerder reeds gevraagd naar het contact met uw vriendin F., verklaart u dat haar echtgenoot overleden is en dat ze (de familie van uw echtgenoot) haar problemen bezorgden om de kinderen te recupereren (notities CGVS, p. 18-19). Gevraagd hoe haar echtgenoot overleden is, verklaart u twee keer dat niet te weten om daarna te **verklaart dat er hekserij mee gemoeid was en dat zij uw ouders verdenkt.** Gevraagd naar uw moeder, verklaart u dat uw vriendin (F.) u zegt dat ze nog leeft (notities CGVS, p. 23-24). **Gevraagd of F. nog iets anders over uw familie zegt, antwoordt u ontkennend.** Uw verklaringen betreffende de verklaringen van uw vriendin F. aangaande haar contact met uw familie, zijn inconsistent. Dit tast de doorleefdheid van uw verklaringen verder aan.

Tenslotte, gevraagd hoe u weet dat u opnieuw problemen gaat krijgen indien u terugkeert naar Liberia, hoewel u het land al meerdere jaren geleden verlaten heeft, ontwijkt u de vraag meermaals (notities CGVS, p. 31). Gevraagd wat het laatste is wat u vernomen heeft over uw familie of de familie van uw echtgenoot, **verklaart u niet te wachten op informatie, omdat u het niet wilt weten.** Opgemerkt dat er ondertussen misschien geen probleem meer is of dat uw huwelijk ontbonden werd, verklaart u dat het niet kan zijn omdat u het meegemaakt heeft. U toont een grote desinteresse in de gevolgen van uw gedwongen huwelijk. Dit tast de doorleefdheid van uw verklaringen verder aan.

Gelet op voorgaande vaststellingen, kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen in Liberia gedwongen te zijn uitgehuwelijkt.

U verklaart verder dat u niet wilt dat uw kinderen besneden worden (notities CGVS, p. 26). Uw kinderen bevinden zich actueel echter niet in België, maar in Guinee (notities CGVS, p. 18-19). Het CGVS kan zich dan ook niet uitspreken over de mogelijke vrees tot genitale verminking van uw kinderen.

U legt trouwens nog meer inconsistente verklaringen af die uw algehele geloofwaardigheid verder aantasten.

Hoewel u voor de DVZ verklaarde slechts **twee broers** te hebben (Verklaring DVZ, vraag 17), blijkt uit uw verklaringen voor het CGVS dat u eveneens **9 halfbroers en -zussen** heeft via uw vader (notities CGVS, p. 24). Het is echter niet aannemelijk dat u de andere kinderen van uw vader bij de DVZ niet zou genoemd

hebben, te meer daar er ook gevraagd werd naar o.m. halfbroers en –zussen. U legt inconsistente verklaringen af aangaande uw broers en zussen.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u een **medisch dossier** neer. Hieruit blijkt dat u lijdt aan hepatitis b en dat u een eventratie herstel (littekenbreukoperatie) ondergaan heeft. U verklaart eveneens een chirurgische interventie ondergaan te hebben (notities CGVS, p. 3) en hepatitis te hebben (notities CGVS, p. 14). **Gevraagd of uw medische situatie een reden is dat u niet naar Liberia kan terugkeren, verklaart u dat het geen reden is** (notities CGVS, p. 33). Er kan dan ook gewoon verwezen worden naar de geëigende procedure voor het beoordelen van uw nood aan verzorging in België, zijnde de procedure 9ter tot medische regularisatie.

U legt in kader van uw verzoek om internationale bescherming een medisch attest voor waarbij de arts o.m. meerdere littekens op uw lichaam vaststelt. Het attest stelt dat u verklaart dat deze littekens het gevolg zijn van mishandeling door uw familie. Het behoort echter niet tot de bevoegdheid van de arts om de omstandigheden waarin deze littekens opgelopen werden, vast te stellen. **Het medisch attest bevestigt dus dat u littekens heeft, maar biedt geen uitsluitel over de omstandigheden waarin u deze heeft opgelopen.**

U legt eveneens een **medisch attest aangaande een genitale verminking** neer. Hieruit blijkt dat u een genitale verminking type II ondergaan heeft. Zelf verklaart u eveneens dat u besneden werd (notities CGVS, p. 4). **U uit echter geen vrees m.b.t. uw genitale verminking, maar wijst enkel op medische problemen** (notities CGVS, p. 26-27). Voor wat betreft de gevolgen die u zou ondervinden van de besnijdenis die u in het verleden hebt ondergaan kan worden opgemerkt dat hoewel besnijdenis een bijzonder ernstige fysieke schade is die onomkeerbaar is en waarvan de fysieke of psychologische gevolgen het hele leven van de vrouw die er slachtoffer van is geweest, kunnen voortduren, vloeit het aangehaalde aanhoudende karakter voort uit de secundaire gevolgen of effecten die de verminking kunnen veroorzaken, zonder dat men echter kan oordelen dat alleen hierdoor afbreuk wordt gedaan aan een basisrecht van het individu, in dit geval het recht op de fysieke integriteit, en bijgevolg deze gevolgen kan gelijkstellen met daden van vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de vluchtelingen. De internationale bescherming van het Verdrag van Genève heeft tot doel, een asielzoeker te beschermen tegen mogelijke vervolgingen en niet de schade van een vroegere vervolging te herstellen. De erkenning van de hoedanigheid van vluchteling op basis van het Verdrag van Genève is voor de rest volledig ondoeltreffend om een einde te maken aan het fysieke en psychische lijden in verband met de vervolging, aangezien het bestaan van dit lijden losstaat van de juridische status van betrokkene.

Bovendien zou het psychologisch welzijn dat voortvloeit uit het vooruitzicht, in een land van bescherming een status te kunnen genieten die recht geeft op een adequate verzorging van dit lijden, alleen niet volstaan om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling te rechtvaardigen.

De **e-mail van uw raadsheer** (dd. 04/05/2023) waarin hij uw verklaringen voor de DVZ verduidelijkt, werd hierboven reeds besproken.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingen werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 12/05/2023. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van de artikelen 48/3, 48/4 en 57/6/1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

2.2. Verzoekster betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat haar vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoekster vraagt in hoofddorde om haar als vluchteling te erkennen, minstens haar de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.

3. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers om internationale bescherming daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unie-rechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid

van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. Verzoekster verklaart Liberia te zijn ontvlucht omdat zij gedwongen werd te huwen met een moslimman, terwijl zij een relatie had met een christelijke man met wie zij buitenechtelijke kinderen heeft. Tevens vreest verzoekster de genitale verminking van haar kinderen. Voor de samenvatting van verzoeksters vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door verzoekster niet wordt betwist.

5.2. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Er kan inderdaad geen geloof worden gehecht aan verzoeksters vluchtrelaas. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal op goede gronden als volgt:

"U verklaart Liberia verlaten te hebben omdat u gedwongen werd te huwen met M.D. omdat uw familie niet akkoord ging met uw relatie met een christen (notities CGVS, p. 7). U kan het gedwongen karakter van dit huwelijk echter niet aannemelijk maken.

Gevraagd naar de naam van de christelijke man waar u een relatie en twee kinderen mee had, geeft u drie verschillende namen. Voor de DVZ verklaart u dat hij **We.M.** heet (Verklaring DVZ, vraag 16), terwijl u voor het CGVS aanvankelijk verklaart dat hij **Wi.M.** heet (notities CGVS, p. 10 + p. 12), om later te verklaren dat hij **W.M.** heet (notities CGVS, p. 20). Gevraagd wat u over hem kan vertellen, geeft u nergens aan dat hij meerdere (bij)namen heeft. Er dient opgemerkt dat hoewel de door u genoemde namen enigszins gelijkenissen vertonen, er toch een wezenlijk verschil blijft bestaan. U de kans geboden om opmerkingen te formuleren m.b.t. de inhoud van de notities, maakt u hier evenmin enige melding van. U legt aldus tegenstrijdige verklaringen af aangaande de naam van de vader van uw kinderen. Dat u er niet in slaagt eensluidende verklaringen af te leggen over de naam van de man van wie u hield en met wie u eigenlijk wilde trouwen (notities CGVS, p. 20 + p. 29), tast de doorleefdheid van uw verklaringen reeds grondig aan.

U legt eveneens tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af aangaande de kinderen die u beweerdelijk met W., dan wel We., dan wel Wi., M. kreeg. Hoewel u voor de DVZ verklaart dat u **twee dochters heeft, nl. Ma.W. en A.W.** (Verklaring DVZ, vraag 16) en uw advocaat in zijn e-mail (dd. 04/05/2023) stelt dat u twee dochters heeft (beschikbaar in de groene map in uw administratieve dossier), verklaart u voor het CGVS dat u twee kinderen heeft, nl. **één jongen en één meisje** (notities CGVS, p. 5) en dat zij **M.M. en A.M.** heten (notities CGVS, p. 19). U legt tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af aangaande uw kinderen.

U legt eveneens inconsistente verklaringen af aangaande het overlijden van uw vader. Hoewel u verklaart dat **uw vader overleed vlak voor de bevalling van uw eerste kind (notities CGVS, p. 11) en hij niet wist dat u zwanger was** (notities CGVS, p. 23), verklaart u dat **zowel uw vader als uw moeder u vroegen naar de reden dat u een kind met een christen gemaakt had** (notities CGVS, p. 21). Uw inconsistente verklaringen aangaande uw vader tasten de doorleefdheid van uw verklaringen over uw beweerdde relatie met een christelijke man aan.

Het tast de doorleefdheid van uw verklaringen tevens verder aan dat u **nooit gedacht heeft dat u problemen kon krijgen** (notities CGVS, p. 29-30), hoewel andere koppels problemen hadden met hun familie en uw eigen familie niet akkoord was met uw relatie met de vader van uw kinderen (notities CGVS, p. 20-21). Dat u nooit nagedacht heeft over mogelijke problemen die u met uw eigen familie kon krijgen, gewoon omdat u van de vader van uw kinderen hield en u van mening was dat jullie hetzelfde bloed hadden, is weinig aannemelijk.

Gelet op voorgaande vaststellingen, maakt u het niet aannemelijk dat u buitenechtelijke kinderen heeft uit een relatie met een christelijke man. Dit tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande een gedwongen huwelijk reeds op voorhand aan.

U legt eveneens tegenstrijdige verklaringen af aangaande uw huwelijk. Hoewel u bij de registratie van uw verzoek om internationale bescherming verklaarde **ongetrouwd** te zijn (Registratie Verzoek om Internationale Bescherming (VIB) dd. 31/08/2020, rubriek I.), verklaart u enkele maanden later voor de DVZ dat u **religieus gehuwd bent met Mo.D.** (Verklaring DVZ, vraag 15a). Later tijdens de procedure verklaart u echter met **M.D.** (notities CGVS, p. 7 + e-mail van uw raadsheer (dd. 04/05/2023, beschikbaar in de groene map in uw administratieve dossier) een **traditioneel huwelijk** aangegaan te zijn (notities CGVS, p. 14). Geconfronteerd met uw inconsistente verklaringen over uw huwelijkse staat, verklaart u **nooit gezegd te hebben dat u getrouwd bent** (notities CGVS, p. 32). Het is echter niet ernstig de door u gedane verklaringen eenvoudigweg te ontkennen. Ook hier dient opgemerkt dat er een wezenlijk verschil is tussen de door u genoemde namen van de man met wie u gedwongen werd te huwen. U legt tegenstrijdige verklaringen af aangaande uw huwelijk en uw echtgenoot.

Uit uw verklaringen voor het CGVS blijkt dat uw kinderen 3 en 4 jaar oud waren op het moment van uw huwelijk (notities CGVS, p. 11). Gevraagd naar de reden dat uw familie zo lang gewacht heeft om u uit te huwelijken, verklaart u meermaals hier de reden niet van te kennen (notities CGVS, p. 11-12 + p. 21). **U blijft uitermate vaag en oppervlakkig wanneer gepolst wordt naar de reden dat u pas meerdere jaren na de geboorte van uw tweede kind uitgehuwelijkt werd.** Dit prangt des te meer daar uw familie reeds tijdens uw eerste zwangerschap zei dat het niet kon zijn dat u een relatie had met een christen en u toen ook reeds geslagen werd (notities CGVS, p. 20-21) en u pas vernam dat u zou moeten trouwen op het moment dat de valies (met kleren, als bruidsschat) gestuurd werd (notities CGVS, p. 22). **Het is echter niet aannemelijk dat uw familie u niet eerder zou vertellen dat u uitgehuwelijkt kon worden indien zij er niet mee akkoord gingen dat u een relatie aanging met een christen.**

U verklaart voor het CGVS dat u wegliep van M. en dat u ongeveer een jaar in de wijk Bassa verbleef (notities CGVS, p. 10). Later gevraagd wat u deed nadat u van uw echtgenoot was weggevlucht (notities CGVS, p. 15), verklaart u dat u niets anders deed dan zich verborgen te houden en te werken als kapster van mensen in de wijk. **Uw gedrag, nl. gaan werken met andere personen, strookt echter niet met het gedrag van iemand die zich verborgen houdt. Uw persoonlijke gedrag in uw land van herkomst is niet aannemelijk voor iemand met een vrees voor vervolging.**

Bovendien blijft u vaag en oppervlakkig aangaande de manier dat de familie van uw man u in uw huurhuis (in Bassa) heeft teruggevonden, u weet immers niet wie hen ingelicht heeft over uw verblijfplaats (notities CGVS, p. 17).

Voor de DVZ verklaarde u nog uw beide kinderen bij uw vriendin **F., die in Monrovia woont**, te hebben achtergelaten (Verklaring DVZ, vraag 16), hoewel u voor het CGVS verklaart dat **F. nooit in Monrovia verbleven** heeft (notities CGVS, p. 25). Uw verklaringen over de woonplaats van de vriendin bij wie u beweerdelijk uw kinderen heeft achtergelaten, stroken niet met elkaar. Het is bovendien niet aannemelijk dat u de **volledige naam niet kent van F. en haar echtgenoot** (notities CGVS, p. 15), hoewel u enige tijd bij haar introk en zij actueel voor uw kinderen zorgt (notities CGVS, p. 11 + p. 18). U maakt het dan ook niet aannemelijk dat u uw kinderen bij uw vriendin F. heeft achtergelaten.

Bovendien, eerder reeds gevraagd naar het contact met uw vriendin F., verklaart u dat haar echtgenoot overleden is en dat ze (de familie van uw echtgenoot) haar problemen bezorgden om de kinderen te recupereren (notities CGVS, p. 18-19). Gevraagd hoe haar echtgenoot overleden is, verklaart u twee keer dat niet te weten om daarna te **verklaart dat er hekserij mee gemoeid was en dat zij uw ouders verdenkt.** Gevraagd naar uw moeder, verklaart u dat uw vriendin (F.) u zegt dat ze nog leeft (notities CGVS, p. 23-24). **Gevraagd of F. nog iets anders over uw familie zegt, antwoordt u ontkennend.** Uw verklaringen betreffende de verklaringen van uw vriendin F. aangaande haar contact met uw familie, zijn inconsistent. Dit tast de doorleefdheid van uw verklaringen verder aan.

Tenslotte, gevraagd hoe u weet dat u opnieuw problemen gaat krijgen indien u terugkeert naar Liberia, hoewel u het land al meerdere jaren geleden verlaten heeft, ontwijkt u de vraag meermaals (notities CGVS, p. 31). Gevraagd wat het laatste is wat u vernomen heeft over uw familie of de familie van uw echtgenoot, **verklaart u niet te wachten op informatie, omdat u het niet wilt weten.** Opgemerkt dat er ondertussen misschien geen probleem meer is of dat uw huwelijk ontbonden werd, verklaart u dat het niet kan zijn omdat u het meegemaakt heeft. U toont een grote desinteresse in de gevolgen van uw gedwongen huwelijk. Dit tast de doorleefdheid van uw verklaringen verder aan.

Gelet op voorgaande vaststellingen, kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen in Liberia gedwongen te zijn uitgehuwelijkt.

U verklaart verder dat u niet wilt dat uw kinderen besneden worden (notities CGVS, p. 26). Uw kinderen bevinden zich actueel echter niet in België, maar in Guinee (notities CGVS, p. 18-19). Het CGVS kan zich dan ook niet uitspreken over de mogelijke vrees tot genitale verminking van uw kinderen.

U legt trouwens nog meer inconsistente verklaringen af die uw algehele geloofwaardigheid verder aantasten.

Hoewel u voor de DVZ verklaarde slechts **twee broers** te hebben (Verklaring DVZ, vraag 17), blijkt uit uw verklaringen voor het CGVS dat u eveneens **9 halfbroers en –zussen** heeft via uw vader (notities CGVS, p. 24). Het is echter niet aannemelijk dat u de andere kinderen van uw vader bij de DVZ niet zou genoemd hebben, te meer daar er ook gevraagd werd naar o.m. halfbroers en –zussen. U legt inconsistente verklaringen af aangaande uw broers en zussen.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u een **medisch dossier** neer. Hieruit blijkt dat u lijdt aan hepatitis b en dat u een eventratie herstel (littekenbreukoperatie) ondergaan heeft. U verklaart eveneens een chirurgische interventie ondergaan te hebben (notities CGVS, p. 3) en hepatitis te hebben (notities CGVS, p. 14). **Gevraagd of uw medische situatie een reden is dat u niet naar Liberia kan terugkeren, verklaart u dat het geen reden is** (notities CGVS, p. 33). Er kan dan ook gewoon verwezen worden naar de geëigende procedure voor het beoordelen van uw nood aan verzorging in België, zijnde de procedure 9ter tot medische regularisatie.

U legt in kader van uw verzoek om internationale bescherming een medisch attest voor waarbij de arts o.m. meerdere littekens op uw lichaam vaststelt. Het attest stelt dat u verklaart dat deze littekens het gevolg zijn van mishandeling door uw familie. Het behoort echter niet tot de bevoegdheid van de arts om de omstandigheden waarin deze littekens opgelopen werden, vast te stellen. **Het medisch attest bevestigt dus dat u littekens heeft, maar biedt geen uitsluitsel over de omstandigheden waarin u deze heeft opgelopen.**

U legt eveneens een **medisch attest aangaande een genitale verminking** neer. Hieruit blijkt dat u een genitale verminking type II ondergaan heeft. Zelf verklaart u eveneens dat u besneden werd (notities CGVS, p. 4). **U uit echter geen vrees m.b.t. uw genitale verminking, maar wijst enkel op medische problemen** (notities CGVS, p. 26-27). Voor wat betreft de gevolgen die u zou ondervinden van de besnijdenis die u in het verleden hebt ondergaan kan worden opgemerkt dat hoewel besnijdenis een bijzonder ernstige fysieke schade is die onomkeerbaar is en waarvan de fysieke of psychologische gevolgen het hele leven van de vrouw die er slachtoffer van is geweest, kunnen voortduren, vloeit het aangehaalde aanhoudende karakter voort uit de secundaire gevolgen of effecten die de verminking kunnen veroorzaken, zonder dat men echter kan oordelen dat alleen hierdoor afbreuk wordt gedaan aan een basisrecht van het individu, in dit geval het recht op de fysieke integriteit, en bijgevolg deze gevolgen kan gelijkstellen met daden van vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de vluchtelingen. De internationale bescherming van het Verdrag van Genève heeft tot doel, een asielzoeker te beschermen tegen mogelijke vervolgingen en niet de schade van een vroegere vervolging te herstellen. De erkenning van de hoedanigheid van vluchteling op basis van het Verdrag van Genève is voor de rest volledig ondoeltreffend om een einde te maken aan het fysieke en psychische lijden in verband met de vervolging, aangezien het bestaan van dit lijden losstaat van de juridische status van betrokkene.

Bovendien zou het psychologisch welzijn dat voortvloeit uit het vooruitzicht, in een land van bescherming een status te kunnen genieten die recht geeft op een adequate verzorging van dit lijden, alleen niet volstaan om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling te rechtvaardigen.

De **e-mail van uw raadsheer** (dd. 04/05/2023) waarin hij uw verklaringen voor de DVZ verduidelijkt, werd hierboven reeds besproken.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingen werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 12/05/2023. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.”

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijft.

De Raad stelt vast dat verzoekster er in onderhavig verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. In wezen blijft zij slechts steken in het louter volharden in haar ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissing vastgestelde onaannemelijkheden, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisseren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissing, zoals hoger weergegeven, te ontcrachten.

Waar verzoekster stelt dat geen rekening werd gehouden met haar profiel van ongeschoolde jonge vrouw die het slachtoffer werd van een gedwongen huwelijk en dat zij **“erge problemen heeft gekend omwille van het feit dat de vader van haar twee eerste kinderen een christen is”**, dient erop gewezen dat uit voormelde motieven uit de bestreden beslissing blijkt dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters bewering dat zij gedwongen werd te huwen. Het louter volharden in haar vluchtrelaas, is niet van aard op deze motieven een ander licht te werpen. Verder laat verzoekster geheel na te duiden waar en/of op welke wijze het feit dat zij een ongeschoolde jonge vrouw is, op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een

ander licht zou werpen. Er kan bezwaarlijk worden aangenomen dat verzoekster scholing behoeft of van oudere leeftijd zou moeten zijn, opdat zij de door haar voorgehouden vervolgingsfeiten die zij beweert persoonlijk te hebben meegemaakt, in het kader van haar verzoek om internationale bescherming in haar moedertaal op coherente, doorleefde, gedetailleerde en geloofwaardige wijze uiteen te zetten.

Waar verzoekster wijst op haar medische problemen, dient vastgesteld dat hiermee wel degelijk rekening werd gehouden in de bestreden beslissing. Verzoekster toont geenszins *in concreto* aan waar en/of op welke wijze hiermee geen of onvoldoende rekening zou zijn gehouden. Dergelijk verweer is geenszins ernstig.

Waar verzoekster stelt dat haar interview op de Dienst Vreemdelingenzaken chaotisch verliep en dat zij er niet de kans had alles uitgebreid te vertellen, dient vastgesteld dat zij hiervan geen enkele melding maakte tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Verzoeksters advocaat bezorgde weliswaar een e-mail (zie map 'Documenten' in het administratief dossier), doch zoals in de bestreden beslissing op pertinente wijze wordt gemotiveerd, bleek deze e-mail inhoudelijk evenmin overeen te stemmen met verzoeksters verklaringen tijdens haar persoonlijk onderhoud (zie *supra*). Verder laat verzoekster na concreet te duiden waarom de tegenstellingen, die in de bestreden beslissing terecht worden vastgesteld tussen haar verklaringen afgelegd op de Dienst Vreemdelingenzaken enerzijds en deze afgelegd op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen anderzijds, volgens haar haar niet zouden kunnen worden tegengeworpen. Gezien het voorgaande, kan verzoekster geenszins overtuigen waar zij beweert: *“Het gaat in casu inderdaad heel duidelijk over misverstanden en materiële fouten.”* Zij maakte hiervan immers niet eerder melding, maakte geen opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud over en de vastgestelde tegenstrijdigheden kunnen op eenvoudige wijze worden teruggevonden in het administratief dossier.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoekster er niet in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden, daar zij door verzoekster niet op dienstige wijze worden weerlegd, door de Raad in hun geheel overgenomen en tot de zijne gemaakt.

5.3. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het vluchtrelaas van verzoekster en haar vrees voor vervolging niet geloofwaardig.

5.4. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

5.5. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

6.1. Juridisch kader

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

- a) doodstraf of executie; of,*
- b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,*
- c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”*

Uit dit artikel volgt dat verzoekster, opdat zij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een *“reëel risico”* loopt. Het begrip *“reëel risico”* wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, dit wil zeggen realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf twee van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “*ernstige schade*” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

6.2. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoekster geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat hij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

6.3. In zoverre verzoekster zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat zij haar voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoekster maakte immers doorheen haar opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Liberia zou hebben gekend.

6.4. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Liberia actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van verzoekster geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

6.5. Gelet op het voormelde, toont verzoekster niet aan dat er in haar geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Liberia een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

8. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

9. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig april tweeduizend vierentwintig door:

S. HUENGES WAJER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

S. HUENGES WAJER